

91. KOJA JE RAZLIKA IZMEĐU TRENUTNIH I NETRENUTNIH KODOVA? Nakon utvrđivanja da je četvrti bit 0 dekodir saznaje da je započeo prijem treće kodne reči, pa primljenu kombinaciju 01 jednoznačno dekoduje kao B, itd. Ovakvi kodovi se, pošto se dekodovanje date kodne reči može obaviti tek nakon prijema prvog simbola sledeće kodne reči (ili informacije da je kraj poruke) nazivaju *netrenutni kodovi*. Neka izvor, kao i dosad, emituje poruku ABBCEd. Nakon kodovanja pojaviće se niz 01010110111101110. Ako proanaliziramo usvojeni kod vidimo da, kao i u prethodnom slučaju, u svakoj kodnoj reči postoji po jedna nula, ali sada uvek na kraju reči. Prema tome, simbol 0 označava kraj kodne reči. Očigledno je da je ovaj kod *trenutan kod*..... Dekoder čim nađe na nulu zna da prethodni niz predstavlja kodnu reč i dekoduje je ne čekajući nailazak sledeće kodne reči.

92.ZBOG ČEGA SE KORISTI ZASITNO KODOVANJE?Postoje još tri razloga zbog kojih se pri prenosu poruka često vrše dodatna kodovanja: radi povećanja pouzdanosti prenosa (tzv. *zaštitno kodovanje*);radi ekonomičnijeg prenosa (tzv. *statističko kodovanje*);radi obezbeđenja tajnosti poruke (tzv. *šifrovanje* ili *kriptogra* Iz ovog primera se vidi da je za korisnika osnovna karakteristika prenosnog kanala *pouzdanost prenosa*, odnosno *verovatnoća greške* koja se može dogoditi pri prenosu.Na osnovu ovog primera jasno je da se metodom višestrukog ponavljanja poruke (tzv. repetitivna metoda) može smanjiti verovatnoća greške povećanjem broja ponavljanja. Međutim, treba voditi računa da se pri tome smanjuje brzina prenosa informacije. Drugačije rečeno, metodom jednostavnog ponavljanja poruke povećava se sigurnost prenosa, ali se smanjuje brzina prenosa informacije. Na ovaj način se verovatnoća greške može svesti na proizvoljno malu vrednost, ali tada brzina prenosa informacije teži nuli.